

[Maisted]

ening og socialministeren. Kan vi så ikke her få at vide, om det betyder, at der er tale om offentlige besparelser, eller om det betyder, at der er tale om flere offentlige udgifter ved gennemførelse af dette begreb?

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er klart, at beregningerne er afprøvet, før de kommer frem i et lovforslag. Og for også at anskueliggøre for hr. Maisted – det havde jeg som sagt lejlighed til forleden dag i et samråd – hvad det f.eks. er, spørgsmålet drejer sig om, så går det på, at Kommunernes Landsforening i deres undersøgelse har spurgt, hvad man ville betale, hvis man fulgte de daværende regler. Der er ikke ret mange kommuner, der har fulgt de regler. Det er der ikke noget mærkeligt i, for det behøvede de ikke, og det vil sige, at der bliver stor forskel mellem det resultat, man får, når man spørger kommunerne, hvad de ville have gjort, hvis de havde fulgt reglerne, og hvis man spørger, hvad betalingen rent faktisk har været for de enkelte forældre. Det er bl.a. disse ting, vi gerne vil have opklaret, samtidig med at vi gerne vil have nogle flere oplysninger, end vi hidtil har været i besiddelse af centralt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 65

5) Til *socialministeren* af:

Karen Thurøe Hansen (KF):

»Agter ministeren at gribe ind, eventuelt i form af overenskomster, for at hindre muligheden for privatpersoner for at drive økonomisk spekulation gennem optagelse af adfærdsvanskelige børn i private hjem?«

Skriftlig begrundelse

Oplysninger i pressen har vist, at bestemmelserne om familiepleje kan misbruges på det groveste til privatøkonomisk fordel. Det er således helt uden forbindelse med plejeordningens hensigt, at en enkelt familie ved at modtage fire adfærdsvanskelige børn skal kunne oppebære et samlet månedligt vederlag på 40.000 kr. eller tæt op imod en halv mill. kr. på årsbasis, samtidig med at den ene ægtefælle passer et halvdagsjob.

Set fra et samfundssynspunkt kan en sådan udnyttelse af gældende bestemmelser kun betegnes som groft misbrug. Dertil kommer, at udnyttelsen kun kan medvirke til at ødelægge de oprindeligt sunde tanker om familiepleje i stedet for institutionsophold.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Gennem de sidste måneder er jeg blevet informeret om nogle enkeltstående tilfælde af den økonomiske udbytning af familieplejen, som er grunden til mit spørgsmål til socialministeren, men siden jeg rejste spørgsmålet i sidste uge, har jeg fået underretning om så mange konkrete tilfælde af dette misbrug, at der nu virkelig må tages alvorligt fat på at løse dette problem.

Jeg vil gerne have lov til at citere fra Albertslund-Posten fra i dag, hvor socialudvalgsformanden, Ove Bergmann, siger, at Albertslund kommune har mellem 10 og 20 børn anbragt i privat pleje til ovennævnte takster. Det vil sige, at Albertslund kommune har en kæmpestor udgift til denne private familiepleje, som altså økonomisk er til fordel for de pædagoger og psykologer, som påtager sig at tage de adfærdsvanskelige børn i familiepleje.

Desværre viser det sig også, siger socialudvalgsformanden, »at der er adskillige børn fra Albertslund, der har været i pleje meget længe, vi har så galt et eksempel på en soldat, hvor der bliver betalt for, at han kan komme på weekendbesøg i plejehjemmet.«

Det er et svært job at tage sig af adfærdsvanskelige børn, men forudsætningen for, at man virkelig kan gøre et stykke effektivt arbejde, må dog være, at det er et heldagsjob, ikke mindst til den betaling, der gives i øjeblikket. Jeg er tilhænger af familieplejen fremfor institutionsopholdet, men når vi kommer så dybt ind i økonomiske problemer, som tilfældet er her, er det ødelæggende for alle de gode familieplejer, vi har her i landet, og jeg beder ministeren se på, om man ikke kan få et system med ensartet betaling landet over i disse tilfælde.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Efter bistandslovens § 66, stk. 2, yder kommunen plejeløn til plejehjem, der har børn i døgnpleje efter det sociale udvalgs beslutning. Der er fastsat vejledende takster